

25 Απριλίου, 1990

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στης]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΑΡΧΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 492/89).

5 *Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Αρχή Ηλεκτρισμού Κύπρου — Απόφαση — Τήρηση πρακτικού που να ενσωματώνει το περιεχόμενο της — Συνέπειες από την έλλειψη πρακτικού — Ειδικά η νομολογία επί της παραλείψεως καταγραφής απόψεων οργάνων συμμετεχόντων σε διαδικασία επιλογής υποψηφίων για διορισμό ή προαγωγή — Υιοθέτηση των πορισμάτων της στην κριθείσα περίπτωση.*

10 Ο αιτητής προσέφυγε κατά της επιλογής των ενδιαφερομένων μερών για τη θέση Ανώτερου Τεχνίτη/Βοηθού Επιστάτη.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

15 Παρά τη φροντίδα, ομολογουμένως, της Αρχής σ' όλο το φάσμα των διαδικασιών προαγωγής να συμμορφωθεί με τους Κανονισμούς και παρά τη σημείωση για καταγραφή των απόψεων των Διευθυντών Υπηρεσιών της Αρχής, η πραγματικότητα είναι ότι δεν υπάρχουν πρακτικά που να δείχνουν ποιοί και τι υποστήριξαν. Το ίδιο ισχύει και για το Διευθυντή. Ούτε οι απόψεις του, όπως και
20 στην περίπτωση των άλλων υπηρεσιακών παραγόντων που επίσης άσκησαν ουσιαστική επίδραση στην απόφαση, εντοπίζονται σε οποιοδήποτε κείμενο. Το υφιστάμενο πρακτικό αποκαλύπτει μεν τη σύσταση του Διευθυντή, αλλά δεν φανερώνει τις απόψεις που είχε, όπως έγινε εισήγηση εκ μέρους της Αρχής. Η ίδια εικόνα παρουσιάζεται και κατά την κρίσιμη συνεδρία της Συμβουλευτικής Επι-
25

τροπής. Οι προφορικές απόψεις του Διευθυντή και των Διευθυντών Υπηρεσιών δεν σημειώθηκαν ούτε ελεξηγήθηκαν.

Υπάρχουν πολυάριθμες αποφάσεις στη νομολογία που οι παραλείψεις του είδους αυτού κρίθηκαν μοιραίες για το κύρος των προβιβασμών. Μάλιστα οι πλείστες αφορούν τοποθετήσεις στην Αρχή Ηλεκτρισμού. Η δικαιολογητική τους βάση είναι, με δυο λόγια, ότι το Δικαστήριο αποστερήθηκε όλωσδιόλου της ευχέρειας για αναθεώρηση των πράξεων. Αυτή την αντίληψη την επισημαίνει με έμφαση η απόφαση της Ολομέλειας του Δικαστηρίου *Christodoulides and Another ν. Educational Service Commission* (1986) 3(A) C.L.R. 637. 5 10

Το κρίσιμο αυτό ελάττωμα σε παρόμοιες αποφάσεις της Αρχής, που εμφανίζεται κατά τον ίδιο ακριβώς τρόπο, διαπίστωσε το Δικαστήριο στην *Α. Κυπριανίδης ν. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου* (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1526. 15

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.

20

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Christodoulides and Another ν. Educational Service Commission (1986) 3(B) C.L.R. 1637,

25

Κυπριανίδης ν. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1526.

Προσφυγή.

30

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου με την οποία τα ενδιαφερόμενα μέρη προήχθηκαν στη θέση Ανώτερου Τεχνίτη/Βοηθού Επιστάτη αντί του αιτητή.

Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

35

Γ. Καχογιάννης, για την Καθ' ης η αίτηση.

Cur. adv. vult.

40

ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Περί το τέλος του 1988 η Αρχή Ηλεκτρισμού Κύπρου (η Αρχή) προκήρυξε μεγάλο αριθμό κενών θέσεων. Μεταξύ αυτών και δύο θέσεις ανώτερου τεχνίτη/βοηθού επιστάτη στην κλίμακα 7 της Αρχής. Η προκήρυξη έγινε σύμφωνα με τον

5 καν. 13 των περί Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου (Όροι Υπηρεσίας) Κανονισμών του 1986. Ας σημειωθεί εδώ διευκρινιστικά ότι η πρώτη θέση συμπεριλήφθηκε στη γνωστοποίηση αρ. 10/88 που κυκλοφόρησε στις 16/11/88. Ακολούθησε στις 24/12/88 η γνωστοποίηση αρ. 12/88 που αφορούσε και στη δεύτερη θέση.

10 Οι αιτήσεις που υπέβαλαν οι υποψήφιοι εξετάστηκαν σε προκριματικό στάδιο από τη Μικτή Συμβουλευτική Επιτροπή Επιλογής, όπως διαλαμβάνουν οι κανονισμοί. Η Επιτροπή επέλεξε τρεις υπαλλήλους για κάθε θέση, συγκεκριμένα τον αιτητή και τα δύο ενδιαφερόμενα μέρη. Παρεμπιπτόντως, αυτή ήταν η απόφαση της πλειοψηφίας. Διαφώνησε ένα μέλος της Επιτροπής που αντιτάχθηκε στην επιλογή του αιτητή και πρότεινε, αντ' αυτού, δύο άλλους υποψηφίους. Η πρόταση της Επιτροπής Επιλογής διαβιβάστηκε αρμόδια στο Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής. Στο μεταξύ μελετήθηκε από τη Συμβουλευτική Επιτροπή η οποία σύστησε για προαγωγή, με απόφαση της που λήφθηκε στις 15 28/2/89, τους δύο ενδιαφερομένους. Το σκεπτικό καταχωρήθηκε σε πρακτικό που τέθηκε στη διάθεση του δικαστηρίου σαν τεκ. 8. 20 Ακολούθησε η απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, τεκ. 9, με την οποία διόρισε για τη θέση που προβλεπόταν από τη γνωστοποίηση 10/88 τον κ. Π. Κουρκουτά και για την άλλη τον κ. Σ. Λούμπα, ενδιαφερομένους στην κρινόμενη υπόθεση.

25 Ο αιτητής επιδιώκει τώρα ακύρωση των προαγωγών προβάλλοντας στην ουσία τους εξής λόγους:

- 30 1. Από την απόφαση της Αρχής λείπει το περίβλημα νομιμότητας της. Η εισήγηση είναι ότι εφόσον αξιωματούχοι της Αρχής εξέφρασαν σε διάφορα στάδια απόψεις, που αποτέλεσαν το θεμέλιο για την κρίση της Αρχής και που δεν καταγράφηκαν έτσι ώστε να είναι δυνατός ο ακυρωτικός έλεγχος, η απόφαση είναι τρωτή ως αναιτιολόγητη.
- 35 2. Τα σχέδια υπηρεσίας είναι παράνομα γιατί, μεταξύ άλλων, δεν έτυχαν προηγούμενης έγκρισης από το Υπουργικό Συμβούλιο και τη Βουλή των Αντιπροσώπων.
- 40 3. Παράνομη σύνθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής ως και του Διοικητικού Συμβουλίου ερειδόμενη στο γεγονός ότι στις συνεδριάσεις τους συμμετείχαν αξιωματούχοι της Αρχής που δεν είχαν αρμοδιότητα.
4. Λανθασμένη εκτίμηση των στοιχείων κρίσης που καθορίζο-

νται από τον καν. 23 σε βάρος του αιτητή, ιδιαίτερα εκείνων της αρχαιότητας και αξίας των υποψηφίων.

Η πρώτη εισήγηση έχει σαν άξονα το ίδιο το κείμενο της απόφασης της Αρχής ημερ. 24/3/89. Το σχετικό μέρος του σκεπτικού έχει ως εξής: 5

"..... αφού έλαβε υπόψη τις συστάσεις και απόψεις της Επιτροπής Γραφειακού και Τεχνικού Προσωπικού, του Διευθυντή, και, όπου κατά την κρίση της εθεώρησε αναγκαίο, τις απόψεις Διευθυντών Υπηρεσιών της Αρχής (οι οποίες απόψεις των Διευθυντών και/ή Διευθυντών Υπηρεσιών, καταγράφονται χωριστά στην κάθε περίπτωση), και τις συστάσεις και απόψεις της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής της Αρχής για θέματα προσωπικού και τις περί των υποψηφίων εμπιστευτικές εκθέσεις των δύο τελευταίων χρόνων" 10 15

Αμέσως παρακάτω σημειώνεται ότι αφού η Αρχή άκουσε τις απόψεις του Διευθυντή, που υποστήριξε τους ενδιαφερομένους, πήρε την απόφαση που προσβάλλεται με την προσφυγή. 20

Παρά τη φροντίδα, ομολογουμένως, της Αρχής σ' όλο το φάσμα των διαδικασιών προαγωγής να συμμορφωθεί με τους Κανονισμούς και παρά τη σημείωση για καταγραφή των απόψεων των Διευθυντών Υπηρεσιών της Αρχής, η πραγματικότητα είναι ότι δεν υπάρχουν πρακτικά που να δείχνουν ποιοι και τι υποστήριξαν. Το ίδιο ισχύει και για το Διευθυντή. Ούτε οι απόψεις του, όπως και στην περίπτωση των άλλων υπηρεσιακών παραγόντων που επίσης άσκησαν ουσιαστική επίδραση στην απόφαση, εντοπίζονται σε οποιοδήποτε κείμενο. Το υφιστάμενο πρακτικό αποκαλύπτει με τη σύσταση του Διευθυντή, αλλά δεν φανερώνει τις απόψεις που είχε, όπως έγινε εισήγηση εκ μέρους της Αρχής. Η ίδια εικόνα παρουσιάζεται και κατά την κρίσιμη συνεδρία της Συμβουλευτικής Επιτροπής (βλέπε τεκ. 8). Οι προφορικές απόψεις του Διευθυντή και των Διευθυντών Υπηρεσιών δεν σημειώθηκαν ούτε επεξηγήθηκαν. 25 30 35

Υπάρχουν πολυάριθμες αποφάσεις στη νομολογία που οι παραλείψεις του είδους αυτού κρίθηκαν μοιραίες για το κύρος των προβιβασμών. Μάλιστα οι πλείστες αφορούν τοποθετήσεις στην Αρχή Ηλεκτρισμού. Η δικαιολογητική τους βάση είναι, με δυο λόγια, ότι το Δικαστήριο αποστερήθηκε όλωσδιόλου της ευχέρειας για αναθεώρηση των πράξεων. Αυτή την αντίληψη την επισημαίνει με έμφαση η απόφαση της Ολομέλειας του Δικαστηρίου *Christodoulides and Another v. Educational Service* 40

Commission (1986) 3(A) C.L.R. 1637. Η αιτία της απόφασης συμπτύσσεται στο ακόλουθο σχόλιο:

5 The failure to record the said views of the Heads of Department, which obviously were factors which have materially influenced the Commission in reaching its sub judice decision, not only has offended against basic principles of proper administration, but has also deprived such decision of an essential part of its reasoning, thus rendering proper judicial control impossible."

10

Το κρίσιμο αυτό ελάττωμα σε παρόμοιες αποφάσεις της Αρχής, που εμφανίζεται κατά τον ίδιο ακριβώς τρόπο, διαπίστωσε το Δικαστήριο στην *Α. Κυπριανίδης ν. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου* (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1526 και παρατήρησε:

15

"Το Δικαστήριο είχε αντιμετωπίσει τις συνέπειες παρόμοιου κενού σε πολλές προηγούμενες περιπτώσεις. Απ' ότι είμαι σε θέση να διαπιστώσω αποφασίστηκε σε όλες τις περιπτώσεις χωρίς εξαίρεση ότι το κενό καθιστούσε αδύνατη την άσκηση του δικαστικού ελέγχου που προβλέπει το άρθρο 146 του Συντάγματος και κατ' ακολουθία αδύνατη την ουσιαστική αναθεώρηση της πράξης, γεγονός που επέβαλλε την ακύρωσή της."

20

25 Αμέσως μετά η απόφαση επαναδιατυπώνει την αρχή σε κάπως ευρύτερη βάση ως εξής:

25

"Η απουσία οποιουδήποτε πρακτικού ή σημείωσης ως προς το περιεχόμενο των απόψεων ή συστάσεων των Διευθυντών αποστερεί το δικαστήριο από την ευχέρεια να διαπιστώσει:

30

(α) Το πραγματικό καθεστώς που προσδιόρισε το πλαίσιο της επίδικης απόφασης, και

35

(β) Να καθορίσει τη σημασία των γεγονότων που ελλείπουν ως προς την καταλληλότητα των υποψηφίων."

40

Αναπόφευκτα, για τους πιο πάνω λόγους, η προσφυγή επιτυγχάνει. Γι' αυτό παρέλκει η εξέταση των άλλων νομικών ισχυρισμών. Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρ. 146.4(β) του Συντάγματος. Δεν επιδικάζονται έξοδα.

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.